
WSTĘP

Pomimo, iż słuszność postępu technicznego i technologicznego jest dziś coraz częściej kwestionowana, jego obecność doprowadziła do znaczącej optymalizacji, a także uefektywnienia wielu obszarów naszego życia. Jednym z istotnych symptomów zachodzących przemian jest wszechobecna cyfryzacja, towarzyszy nam ona na każdym kroku i pomimo kontrowersji jakie wzbudza jest w większości akceptowana.

Nie ulega wątpliwości, iż progres techniczny i technologiczny w ostatnich latach zrewolucjonizował wykonawstwo, komponowanie, dystrybucję, a także odbiór muzyki. Ewoluuje od niespełna dwóch dekad media strumieniowe stanowią dziś jeden z głównych filarów promocji artystów, a co za tym idzie ich twórczości. Gatunkiem w muzyce, który w największym stopniu adaptuje nowoczesne rozwiązania technologiczne jest muzyka elektroakustyczna. O jej atrakcyjności świadczyć może chociażby fakt, iż od wielu lat odnotowujemy wzrost zainteresowania nią zarówno wśród kompozytorów, wykonawców, jak i odbiorców. Tendencja ta dynamicznie rozwija się również w środowisku perkusyjnym co zostało zaobserwowane przez autora owej rozprawy i stanowi główny przedmiot badań dysertacji zatytułowanej *„Parantela współczesnego perkusisty z muzyką elektroakustyczną jako przejaw tendencji w sztuce perkusyjnej XXI wieku”*.

Autor niniejszej pracy podda pod analizę utwory Dave'a Mariaca, Attili Szilvasiego, Adama Porębskiego oraz kompozycję własną. *„Trilogy”*, *„Individual Lemming”*, *„Linea”* i *„The King of Time”* przejawiają podobną złożoność strukturalną opierającą się na skomplikowanych operacjach matematycznych. Utwory te wzbogacone zostały o syntetyczną materię dźwiękową odtwarzaną z nośnika oraz urządzenia elektroakustyczne pozwalające modelować dźwięk w czasie rzeczywistym.

Celem pobocznym rozprawy była chęć stworzenia kompendium wiedzy dla solistów – perkusistów rozpoczynających swoją przygodę z wykonawstwem muzyki perkusyjnej z towarzyszeniem *taśmy* lub *live electronics*. Autor pracy objaśni zagadnienia, które w wielu opracowaniach są pomijane lub traktowane powierzchownie. Dotyczy to zarówno problematyki wykonawczej utworów elektroakustycznych, mikrofonowania melodycznych instrumentów perkusyjnych, jak i wymagań sprzętowych zapewniających efektywną pracę w programach typu DAW (ang. *Digital Audio Workstation*). Zaproponowane w niniejszej dysertacji rozwiązania typowych problemów związanych z wykonawstwem muzyki elektroakustycznej, stanowią wynik syntetyzowania wiedzy nabytej

w trakcie przeglądu literatury specjalistycznej, a także obserwacji poczynionych w trakcie przygotowywania wybranych kompozycji do publicznej prezentacji i sesji nagraniowych.

Niniejsza rozprawa składa się z czterech rozdziałów. Rozdział pierwszy stanowi obszernie wprowadzenie teoretyczne i zawiera objaśnienie obowiązującej terminologii. Omówione tu zostały geneza, charakterystyka, a także główne kierunki w muzyce elektroakustycznej. Rozdział ten uzupełniają informacje dotyczące rozwoju polskiej muzyki elektroakustycznej oraz działalności wiodących ośrodków badawczych.

W rozdziale drugim poruszona została kwestia problematyki wykonawczej *muzyki na taśmę* oraz *live electronics*. Autor rozprawy pod rozważę poddał tu również zagadnienie symptomatycznego wymiaru postępu technologicznego, a także kwestię implementacji urządzeń elektroakustycznych i peryferii elektronicznych.

W rozdziale trzecim zatytułowanym „*Charakterystyka solowej elektroakustycznej literatury perkusyjnej*” przywołane zostały sylwetki kompozytorów, których działania w sposób pośredni lub bezpośredni przyczyniły się do rozwoju światowej literatury perkusyjnej. Autor dysertacji uargumentował tu również tezę mówiącą o rosnącym zainteresowaniu perkusistów muzyką elektroakustyczną. Integralną część podjętych w tym rozdziale rozważań stanowią przemyślenia dotyczące stanu dostępnej solowej elektroakustycznej literatury perkusyjnej, a także postawy rodzimych i zagranicznych wydawców promujących *live electronics* i *music for tape*. Rozdział trzeci wieńczy przegląd sylwetek kompozytorów, których dzieła cieszą się szczególnym uznaniem perkusistów wykonujących muzykę elektroakustyczną.

W rozdziale czwartym, autor dokonał analizy wybranych kompozycji elektroakustycznych. Wnikliwą analizę formalną utworów każdorazowo poprzedza wprowadzenie teoretyczne. Zawiera ono informacje ogólne o utworze, a także objaśnienie zamysłu kompozytora i tytułu dzieła. W przeprowadzonych analizach autor zwrócił uwagę na rolę skrzętnie zakamuflowanych operacji matematycznych oraz metody porządkowania materiału dźwiękowego w czasie. Omówione tu zostały również wybrane problemy wykonawcze oraz wyzwania stawiane przed perkusistami przygotowującymi się do publicznej prezentacji przeanalizowanych kompozycji.

W zakończeniu zaprezentowane zostały najważniejsze konkluzje oraz wnioski płynące z przeprowadzonych analiz. Niniejsza dysertacja wzbogacona została o bibliografię, spis ilustracji/diagramów/tabel, a także o aneks zawierający noty biograficzne kompozytorów i materiały nutowe (partyтуры).